Джузеппе Унгаретті

Острів

Перекладач: В.Стус

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

До берега, сповитого вічним вечором,
з древнього задумливого лісу
я прибився.
А він побрів далі —
шум крил захопив його.
Звільнений від довгих сердечних ударів
вируючої води і духу (затоплений,
знову розквітлий), бачив він,
готовий до злету — бачив:
заснула німфа,
обхопивши — навстоячки — стовбур в'яза.